Ч. 19. Середа 25 січня (7 лютого) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Італія і Чорногора.

Поволи але постепенно лагодять ся тихцем на Балканьскім півострові великі події. Недавно тому заключена потайком межи Сербією а Болгариєю митова унія розкрила несподівано очам европейскої а з окрема австрийскої дипльоматиї, на що заносить ся на Балкані, а тепер приносить віденьска „Zeit" другу, ще більше сензацийну вість, як каже, з дуже добре поінформованого жерела. Згадана ґазета пише:

Межи італіяньским королівством а чорногорским князівством (тут треба мати на увазі ще й то, що донька чорногорского князя есть женою італіяньского короля — *Ред.*) заключено недавно тому войскову угоду. Ціль тої угоди, уложеної в тайнім договорі, есть двояка. З одної сторони зроблено умову що до Македонії і Альбанії, підчас коли з другої сторони Чорногора взяла на себе важні зобовязаня на случай війни межи Австро-Угорщиною а Італією.

Тота угода межи Чорногорою а Італією есть фактом, котрий певно будуть зараз після всіх правил штуки рішучо заперечувати, як свого часу вість про дароване пушок Чорногорі, доки аж ся справа зовсім не притихла. Угода межи Італією а Чорногорою має тим більше значіне, що нині есть вже фактом, що Чорногора заключила також і з Сербією зачіпно-оборонну угоду, а знов митова унія Сербії з Болгариєю причепила Болгарию яко послідне огниво в тім ланцуху, щоби наш вплив на Балкані зовсім знищити. Італія, Чорногора, Сербія і Болгария згодили ся, щоби виступити против нас, скоро колись час до того прийде. Проводиром цілого того руху есть Італія а шефом ґенерального штабу князь Никита.

До спільного ділання Італії і Чорногори роблено богато приготовлень. В осени 1904 відбуло ся відкрите стациї телеґрафу без дроту межи Антіварі (в Чорногорі) а Барі (в Італії), через що може Рим з Цетинє безпечно порозумівати ся. Відтак слідував минувшої осени славнозвістний дарунок: 6 гірских батерий по 6 пушок 7-центиметрового калібру і 12 облогових гавбиць 12- і 15-центиметрового калібру. Коли япаньска армія висідала на беріг півострова Квантун, можна було видіти, як то трудно виносити на беріг тяжкі пушки. Кождий, навіть і не войсковий зрозуміє, як то користно вже підчас мира занести пушки там, де їх підчас війни потреба. На случай війни межи Австро-Угорщиною а Італією має Чорногора уставити облогові пушки в позициї против Котару, офіцири від артилерії прийдуть на час з Італії. Отже одна часть чорногорского войска виступить до акциї против Котару, підчас коли друга буде мати призначене, щоби впасти в сторони Ліму і так сї сторони як і Босну та Герцеґовину зворохобити. До сего послідного пляну Чорногора лагодить ся також і то будованем фортів, котрі призначені замикати дороги на єї границі від сторін Ліму. На той случай, коли би італіяньске войско мало висідати в якійсь чорногорскій пристані, має Чорногора то місце забезпечити.

Чорногорска сила оборонна есть, що правда, мала. У війні має перше і друге покликане творити по 56 баталіонів, кождий по 4 до 8 компаній, кругло по 100 карабінів, але друге покликане ледви чи осягнуло би 224 компаній. Полкових сполук нема. Войско підчас війни ділить ся на 8 бриґад, котрі мають свої назви від сторін, звідки походять. Бриґада складає ся з 5 до 9 баталіонів і 1 гірскої батерії. Що до того, як мають бути ужиті баталіони другого покликаня, не звістно нічого. А всеж-таки Чорногора вязала би значну часть австрийскої збройної сили.

Тут треба ще згадати і про будову зелізниці з Пристану в глубину Чорногори, до чого має забрати ся також італіяньска спілка.

---

1)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

За горами гори хмарами повиті,
Засіяні горем, кровію политі.
З покон віку Прометея
Там орел карає,
Що день божий довбе ребра,
Серце розбиває...
„Кавказ" — *Т. Шевченко.*

Хтож з нас не читав колись Шевченкової поеми „Кавказ" і на кого не зробили могутні слова нашого поета глубокого враженя?! Поема ся не стратила ще й нині свого значіня, а коли доходять до нас вісти про події на Кавказі, то мимо волі приходять нам на гадку віщі слова нашого ґенія, висказані ще в 1847 р.: „Встане воля, встане правда"... І справді здає ся, як би вже наставала правда і воля. „А поки що течуть ріки, кріваві ріки!"

Якраз минає рік, коли в лютім 1905 р. вибухли були на Кавказі, в стороні, що зве ся Ґурія (межи містами Кутаісом і Батум над Чорним морем) селяньскі розрухи, а жителі тамошні стали домагати ся, щоби їм звернено назад ті землі, які їм давнїшими часами забрало було російске правительство. Се був початок тої революциї, котра опісля зазначила ся страшною різнею в таких містах, як Тифліс, Баку і другі, а котра ще й досі не зовсім притихла. Ґурія була таки зовсім на якийсь час відорвала ся від Росиї, коли навіть і войско, прислане з Київщини, стануло було по стороні ворохобників. Ще в січни сего року застрілили ворохобники в Батумі ґубернатора Іванова і треба було вислати велику силу войска, щоби зворохоблений край на ново здобувати. Оттак може ще й нині на Кавказі „течуть ріки, кріваві ріки!"

Але лишім історії тоті кроваві події, які потрясають нині не лиш самим Кавказом, але й цілою Росиєю, скажім борцям за правду і волю словами нашого ґенія:

Боріте ся — поборете!
Вам Бог помагає;
За вас сила, за вас воля
І правда сьвятая!

а придивім ся зблизька тому краєви, котрий як під взглядом своєї природи так і під взглядом своїх жителів та великої їх ріжнородности племінної есть так дуже замітний, як може ніякий другий на земли. Тут на розмірно невеликім просторі, на розмежу двох сьвітів, Азиї і Европи, серед височезних гір жиє так богато ріжнородних племен, котрі відріжняють ся від себе не лиш своїм племінним походженем, але й мовою, вірою, звичаями та обичаями, що мимо волі нагадують ся часи вавилоньскої вежі. Тут зберіг ся також межи Ґрузінами найчистїйше той тип людскої породи, що прибрав звідси свою назву „кавкаскої раси". Сїдайже з нами, любий читателю, та їдь до краю Прометея, а коли може не знаєш, хто він був, то розкажемо тобі коротенько.

Стародавні Греки розповідали собі, що був якийсь велит, Прометей, син Япета і Теміди або Азиї, приятель богів. Коли найстарший бог Зевес розгнївав ся на людий і хотів їх знищити, викрав від него Прометей огонь, дав его людям і научив їх, як з огнем обходити ся і так зберіг рід людский від заглади. Зевес розлютив ся за то на Прометея, казав єго ковалеви богів Гефайстови приковати до скали на Кавказі і післав орла, котрий що дня розривав Прометеєви за кару тіло і видобував єму печінку, котра за ніч знов відростала. Так мучив ся Прометей довгими віками, аж прийшов другий велит, Гераклій або Геркулес, убив орла і освободив Прометея. Може то й в спадщині по Прометею перейшли єго муки на людий на Кавказі!

1. На російскій границі.

Не без якогось страху переїзджаємо через російску границю. Кожда границя має то до себе, що у подорожного, котрий перший раз через ню переїздить, викликує якесь занепокоєне, бо в'їздимо преці до чужого краю, де инші люди, инша мова, инші права, звичаї і обичаї. На російскій границі переходить то занепокоєне таки в рід якогось страху, бо кождий знає добре, що в'їзджає в державу, де право особистої свободи далеко більше обмежене, як де небудь инде на заході, та що его ще більше обмежає самоволя російских чиновників.

Скоро лиш поїзд рушить з пограничної стациї, а цікаві подорожні виглянувши крізь вікно ваґона побачать російского вояка з ка-

Що до Італії, то она не дармувала. Нове узброєнє Венеції, скріплене стаціонованої тут резервової ескадри, а передовсім установлене нових стаций лодок торпедових в Барі, Барлетті і Равенні суть вельми важними войсковими приготовленями, котрі становище Італії над Адриятским морем незвичайно скріпляють.

Правда, суть обставини, котрі небезпечність тих змагань значно зменшають. Італія поступає зі своїм союзником не зовсім безкористовно. Она передовсім забезпечила собі монополь тютюновий в Чорногорі, котрий накладає краєви великий тягар. Межи Чорногорцями єсть не мало таких, котрі ненавидять Італію з цілого серця. Для малої Чорногори тота велика політика трохи за дорога та й — за небезпечна. Правда, зброєня не значать ще війни та й вартість італіяньско-чорногорскої угоди войскової не треба перецїняти. Але й не треба спускати з ока, звідки ворожі для Австро-Угорщини рухи межи балканьскими народами беруть свій початок. Лиш хто знає відносини і настрій на Балкані, може зміркувати, як конче би потреба, щоби нашим злошасним запутанинам прийшов раз конець. З радостию і великим напруженєм слідять там за всіма вістями о угорскій кризі. Лиш так дасть ся зрозуміти, коли заключають ся того рода союзи, угоди і унії, але они й борзо щезнуть, скоро згідна Австро-Угорщина стане малим народам перед очима.

Вісти політичні.

З Ради державної. — До ситуациї на Угорщині. — Події в Росиї.

На вчерашнім засїданю палати послів внесено ряд інтерпеляций а між ними одну підписану всіма німецкими партиями в справі катастрофи в одній із церков віденьских, де відбувала ся проповідь для дітий, підчас котрої настала паніка і подушено та покалічено 37 осіб, переважно дітий. Інтерпелянти домагають ся укараня виноватих а межи ними й віденьского маґістрату а відтак розслїдженя всіх церков та замкненя тих, котрі не відповідають публичній безпечности. — Управитель міністерства торговлі ґр. Аверсперґ відповідав на інтерпеляцию в справі смерти калькулянтки почтової каси ощадности Ганель і доказував, що она зголосила ся яко хора на біль горла і не хотіла ніякої помочи а смерть наступила внаслідок отроєня каліхльориком, котрим полокала собі горло. Безсторонні доходженя доказали, що ніхто з урядників не виноватий. (Голоси: 3 години лежала без помочи!)

Міністер скарбу предложив відтак проєкт закона о підвисшеню емеритур державних урядників цивільних і слуг в дорозі самообезпеченя. Опісля приступлено до дальшої дискусиї над обезпеченєм урядників приватних. Промавляли ґенеральні бесїдники Кінман і Аксман, а відтак розпочала ся специяльна дискусия. По промові пос. Ельдерша перервано дискусию і засїдане відрочено до нинї.

Загально говорять, що Цїсар дав відмовну відповідь на предложенє ґр. Андрашого. Pester Lloyd обговорюючи ситуацию, каже, що буде рішати нарід і або скаже коаліциї, що пішла за далеко в своїй опозиції против Корони та дасть їй знак, щоби уступила, або буде гадки, що жаданя Корони не дадуть ся виконати, а тоді коаліция опре ся на цїлім народі. — Ujsag доказує, що коли то, що Король сказав, означає рішуче „нї", то все вже скінчене і замість коаліциї виступить до борби цїлий нарід в обороні мадярскої свободи і конституциї. В окруженю ґр. Андрашого суть погляду, що всі дальші переговори суть виключені і коаліциї позістає лиш дальший опір.

Декотрі ґазети доказують, що відмова зі сторони Цїсаря наступила в наслїдок інтервенциї Архикн. Франца Фердинанда, котрий яко будучий наслїдник престола мав заявити, що хоче обняти спадщину в такім станї, в якім она єсть тепер. Кажуть також, що міністер війни Пітрайх, котрий був за компромісом, має подати ся до димісиї.

З Будапешту доносять: Кошут мав висказати ся, що за примїром свого вітця (котрий втік був до Італії і там перебував та звідтам вів борбу против Австриї. — *Ред.*) піде за границю і старати ся буде навязати за границею відносини, щоби позискати союзників і приятелів для Мадярів і справи мадярскої. Приятелі Кошута кажуть, що не буде то трудною річию, бо він знайде богато союзників, особливо на Балкані. (Гл. також вступну статию. — *Ред.*)

„Нов. Время" доносить, що комисия під проводом Кутлера для надїлу селян землею закінчила свої роботи. Представителї иньших орґанів державних крім виділу рільництва заявили ся против проєкту Кутлера, котрий стремить до того, щоби землї, як тепер суть приватною власностию, перенести примусово на власність селян. Рух революцийний на Кавказі все ще не притих, але в прибалтийскій области здушено єго майже вже зовсім. Також і з Сибіри наспіла вість, що там удало ся вже спинити рух революцийний та що арештовано майже всіх проводирів.

Новинки.

Львів, дня 6-го лютого 1906.

— **Іменованя.** Н. Управитель міністерства судівництва іменував директора карного заведеня для мужчин у Висничи, Стан. Щесновича, старшим директором карного заведеня для мужчин у Львові, а директора і управителя карного заведеня у Львові Кар. Кальоуса старшим директором карного заведеня в Станиславові. — Н. Намістник іменував ад'юнкта будівництва в міністерстві торговлї, Стан. Вавржковича, ад'юнктом будівництва в галицкій державній службі будівничій. — Н. Управитель міністерства просвіти іменував в учительскій семинариї мужескій в Чернівцях дїйстним учителем молодшого учителя дра Йосифа Маковея, а провізоричним учителем суплента Василя Симоновича.

— **Дрібні вісти.** У Відни помер дня 2-го с. м. др. Станислав Стояловский, заступник бурмістра міста Тарнова і посол до державної ради, в 55-ім році житя. — В краєвій молочарскій школї в Рибнеї почнає ся висший 8-місячний курс молочарства дня 1 марта с. р. Поданя о принятє належить вносити до 20 с. м. на руки дирекциї тої школи. За удержанє на весь той час платить ся 240 К; убогих може увільнити краєвий Виділ від цїлої, або половини оплати. До поданя долучає ся свідоцтва: хрещеня, шкільне, здоровля, моральности і убожества та дозвіл родичів. — Торговельний курс для сільских крамниць відбуде ся в Каменополи коло Львова заходом гол. заряду рільничих кружків. Курс потреває від 16 лютого до 24 марта. На курс може бути принятий кождий хри-

---

рабіном на плечи, то вже знак для них, що переїхали через кордон. Кождий зачинає тепер порати ся, шукає передовсім за своїм паспортом та лагодить свої пакунки, щоби їх як слїд предложити до ревізиї на „таможні" (коморі) викидає всї ґазети, коли случайно везе які з собою, щоби уникнути непотрібної тяганини, а дехто, іменно ті, що вже бували частійше в Росиї і знають ся на тамошних відносинах, або російскі піддані, що вертають з заграниці, лагодять ще й рубля, два або й пять, після потреби і величини та якости своїх пакунків, щоби в одній хвили мати гроші під рукою.

За хвильку свище льокомотива і поїзд заїзджає на перон перед таможню. Подорожні виходять з вагонів і на перонї робить ся великий рух. Перше, що тут кождому впадає зараз в очи, то російскі жандарми, хлопи як дуби, в довгих сїрих шінелях (плащах) з шаблями з боку і з револьверами перевішеними через плече в шкіряних футералах. Кілька з них проходжує ся по перонї а двох стоїть коло входових дверий до таможнї; один з них відбирає від подорожних паспорти, котрі заносить опісля до жандармскої канцеляриї на таможнї для провіреня, чи мають візу російского консуля і для потвердженя переїзду через границю.

Тимчасом подорожні входять до таможнї, просторої комнати, з величезною мов би яка башта печию, котра однак служить більше лиш за декорацию, бо в ній ніколи, мабуть навіть і в часї найбільших морозів не палять, і тут на довгих і широких столах, поза котрими стоять чиновники в синих мундурах, розкладають свої пакунки, отвирають торби і ручні куферки, розвязують клуночки і стоять коло них чекаючи, коли на них прийде черга. Більші пакунки як куфри і скрині зносять двигарі на плечах і складають їх на землю поза столами а властителї їх ставлять ся коло них, щоби бути при ревізиї.

Ще може й не всї уставились, як на однім кінци столів розпочинає ся ревізия. Чиновник приступає до пакунків, витягає все, розвиває і оглядає а при тім має й бачне око на самого властителя. Хто має богато ручних пакунків а в них може й такі річи, за котрі треба би грубо заплатити, старає ся підсунути ся як найблизше і звернути на себе увагу чиновника а при тім держить вже рубля або після потреби й більше в руці. Чиновник видить, що комусь там дуже пильно; він розуміє ся на чемности, приступає близше, бере незначно рубля чи більше, заглядає для форми до пакунків, нiби трусить та іде дальше. Ревізия вже відбула ся; щасливий подорожний забирає свої пакунки і робить місце другим а чиновник іде дальше, щоби може в той сам спосіб переводити і дальшу ревізию.

Гірше для тих, що везуть з собою цїлі куфри і скрині з річами. Куфри треба отвирати, паки розбивають двигарі. Чиновник в присутности другого і самого властителя виймає всї річи аж до споду, розтрясує їх і перевертає, оглядає, чи нема чого нового, нової одежі, нового білля або нової обуви, за що треба платити, чи нема може якихсь книжок або ґазет і тим подібних небезпечних або підозрілих річий. Все, що знайде до оплати, зараз записує і назначує оплату, а все, що єму здаєсь підозріле, небезпечне, зараз забирає. Книжки і друки та всілякі письма, хоч би й найневиннійші, забирає без пардону, лишаючи властителеви ту одну потїху, що може, коли хоче, упімнути ся о них в „главном управлєнії по дѣлам печаті", а се значить тілько, що „напиши: пропало".

Щоби того всего уникнути на російскій таможнї, на то є богато всїляких способів: з нового одїня робить ся старе, відорвавши від него один, два ґузики на знак, що оно переношене, нові чоботи треба кілька разів потерти підошвою об землю на знак, що они були вже на нозі і т. д. Але найпевнійший зі всїх способів єсть: попросити чиновника перед ревізиєю, щоби був ласкав поспішити ся а за єго чемність і труди устиснути єму руку та рівночасно всунути „бумажку" (банкнот).

(Дальше буде).

стиянин (наймение 16-літний). — На шляху Скалат-Грималів припернено рух всїх поїздів. — Пресесом повітової ради в Станиславові вибрано п. Станислава Ценьского, а его заступником о. Ів. Айзельта. — Ветеринар староства п. Целенкевич в Коросні їдучи дня 2-го с. м. до костела, випав з візка і так сильно ударив головою о купу каміня, що помер на місци.

— **На дохід „Народної Лїчницї"** відбуде ся під протекторатом С. Е. о. Митрополита Шептицкого в недїлю дня 11 лютого, в сали „Народного Дому" великий деклямацийно-вокальний вечер. Чоловіколюбна цїль сего концерту повинна згуртувати як найширші круги на сей вечер, тим більше, що комітет постарав ся о зовсїм оригінальну і добірну програму. Близші подробицї донесуть афіши.

— **Нове кредитове товариство.** „Народний Дім" в Грималові, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою, розпочало свою діяльність з днем 15-го січня с. р. В склад дирекциї сего товариства входять: о. Корнило Малишевский, місцевий парох, пп. Гринько Жулковский і Антін Коломиєць, яко члени, а Антін Білоскірка і Павло Хрупович, яко заступники, а в склад ради надзираючої сего-ж товариства пп. Микола Хрупович, яко предсїдатель, Іван Камінський, яко заступник предсїдателя, Иосиф Камінський, яко секретар, Микола Сьвідер, яко заступник секретаря, а Гринько Горохівский, Іван Пулюй і Андрей Кметик яко члени. До комісиї контрольної входять: пп. Александер Тимкевич, судия в Грималові і Микола Жулковский. Оден удїл виносить 20 кор. Члени відповідають до пятикратної висоти удїлів.

— **Загальні збори** філії руского товариства педагоґічного в Бучачи відбудуть ся дня 11 с. м. о год. 4 по полудни зі звичайним порядком дневним. Перед зборами виголосить проф. Гецїв відчит „З подорожі по Єгипті", а по зборах уконституує ся окружний відділ „Самопомочи".

— **Спалений льос.** Третя виграна льотерийних льосів „Червоного хреста", з котрих дохід був призначений на будову нового шпиталя у Львові, а котрих тягнене відбуло ся при кінци грудня м. р., припала на льос, куплений в конторі Шіца і Хавеса у Львові. Вдастителем льосу був книгар станиславівский п. Гаслер. На жаль та виграна не може бути виплачена п. Гаслерови, бо его льос і то вже по оголошеню виграної спалила его власна дитина. Саме п. Гаслерова виймила его з шуфляди, аби віділсати до контори Хавеса для зреалізованя, коли мала дївчинка вхопила его і вкинула до печи. Ледве тілько малий кусник спасла п. Гаслерова, однако він не має очивидно нїякої вартости.

— **Пішка довкола землї.** До Кракова прибув в суботу по полудни п. Б. Фібінґер, студент політехніки в Будапештї, котрий відбуває подорож пішки довкола землї. Він заложив ся імено о 60 тисяч корон, що за чотири лїта, т. е. від 16 грудня 1904 відбуде ту подорож. До Кракова прибув із восхідних границь Европи і тепер їде до Відня і Триесту.

— **Самоубийство.** Заступник липских фабрик прядена, Бернард Ляйснер, кинув ся оногди з четвертого поверха будинку асекурациї „Новий Йорк" в Будапештї і погиб на місци.

† **Помер** Зенон Федоровский, ад'юнкт зелїзничої дирекциї дня 1 с. м. в Черніїівцях, в 45-ім роцї житя.

Телеґрами.

Відень 6 лютого. На нинїшнім засїданю палати послів вела ся дальша дискусия над законом о обезпеченю приватних урядників. Шеф секциї Вольф виступав против вотум менщости і доказував, що не можна було більше зробити, та висказував надію, що приватні урядники приймуть охотно закон мимо его хиб.

Будапешт 6 лютого. Alkotmany обговорюючи ситуацию пише: Проба абсолютизму, яка тепер імовірно наступить, не може тревати довше як кілька місяцїв, бо в часах, коли навіть в Росиї треба розширити свободи політичні, експеримент абсолютизму на Угорщинї можна уважати за похибку, котра може зле закінчити ся. — Nepszawa каже: Стара коалїция збанкротувала; треба утворити нову на основі загального права голосованя. Всї партиї, котрі не хотять піти за клїкою маґнатів, всї партиї, котрі не знають страху перед народом, імено же перед партиєю Кошута і Банфіго повинні сполучити ся разом. В виду осягненя загального права голосованя щезає значінє справи войскової.

Рим 6 лютого. В тутешних кругах правительственних заявляють, що вість в заграничних часописях о якійсь у г о д ї в о й с к о в і й м е ж и І т а л і є ю а Ч о р н о г о р о ю есть зовсїм видумана і навіть не заслугує на поважне заперечене. (Гл. вступну статию — *Ред.*).

Петербург 6 лютого. (П. А.) Телеґрама вислана до ґр. Віттого з Омска під датою 4 с. м. доносить: Спокій приверхнено. Житє прибрало нормальний характер. Енерґічні заряджена начальника сибірскої зелїзницї і відправлене зі служби аґітаторів завело порядок. Тепер мабуть вже всї члени комітету страйкового арештовані.

Білград 6 лютого. Австро-угорский посол вручив сербскому правительству ноту, в котрій містить ся протест против репресалїй сербского правительства супротив товарів з Австро-Угорщини і жадане, щоби ті репресалїї були безпроволочно усунені.

Білосток 6 лютого. Вчера вечером експльодувала в якійсь каритцї на площі Александра бомба, імовірно в наслїдок потрясеня. Від вибуху згинули сидячі в каритцї два молоді люди і візник.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).